

- Какво ново имамы отъ Севиля? попыта Серената.
- О! много! отговори Кокко нѣкакъ таинственно.
- Раскажи ги, рече Гуаптъ съ нетърпѣніе.
- Чакай! отвърна Кокко. Тѣ сѣ дългы новини тѣ.
- Добръ, рече Серената, сѣдни Кокко и раскажи ни ги.
- Кокко сѣднѣ и Манофина чакаше съ ненасытно внима-
ніе да чуе що става въ града.
- Трѣба да ти кажѣ, Манофина, начена Кокко, че брат-
ството на Гардунята еще не та е замѣнило.
- Мигаръ Братството са е надѣяло за туй? пое Се-
рената.
- Остави, Кулеврино, да говори Кокко, рече Гуаптъ.
- Но братството слѣдува да е юначо, полезно и вѣр-
но на онѣзи които го употребяватъ.
- Да не искашъ да ма мърешъ? измърмора глухо
Гуаптъ.
- Не, юнако мой! Богъ да ма пазн! казвамъ само че
предпріятіята на Гардунята отъ день на день по значителны
ставатъ и че...
- Що ма интересува туй? азъ не съмъ вече нейнъ
членъ.
- Грѣшката е твоя, рече Кокко.
- Апостолътъ ми запрети.
- Защо идешъ да го съблазнявашъ, Кокко? рече Ку-
леврина съ неудоволствіе. Туй не е прилично на добръ братъ.
- Ако ма оставяше да говорѣ, ты нещѣше да си гу-
бишъ думи тѣ.
- Твърдѣ добръ, говори прочее; ний та слушама.
- Гардунята сега има повече работа. Инквизиціята ѣ
плаща да затьмнява еретицитѣ, а еретицитѣ ѣ плащатъ
да затьмнява... не, да олава инквизиторитѣ.
- Какъ е туй? отвърна Манофина живо.
- Е! пріятели мои, ако да знаяхте каква е работата!